

LEÇONS DE TENEBRES DU VENDREDI SAINT

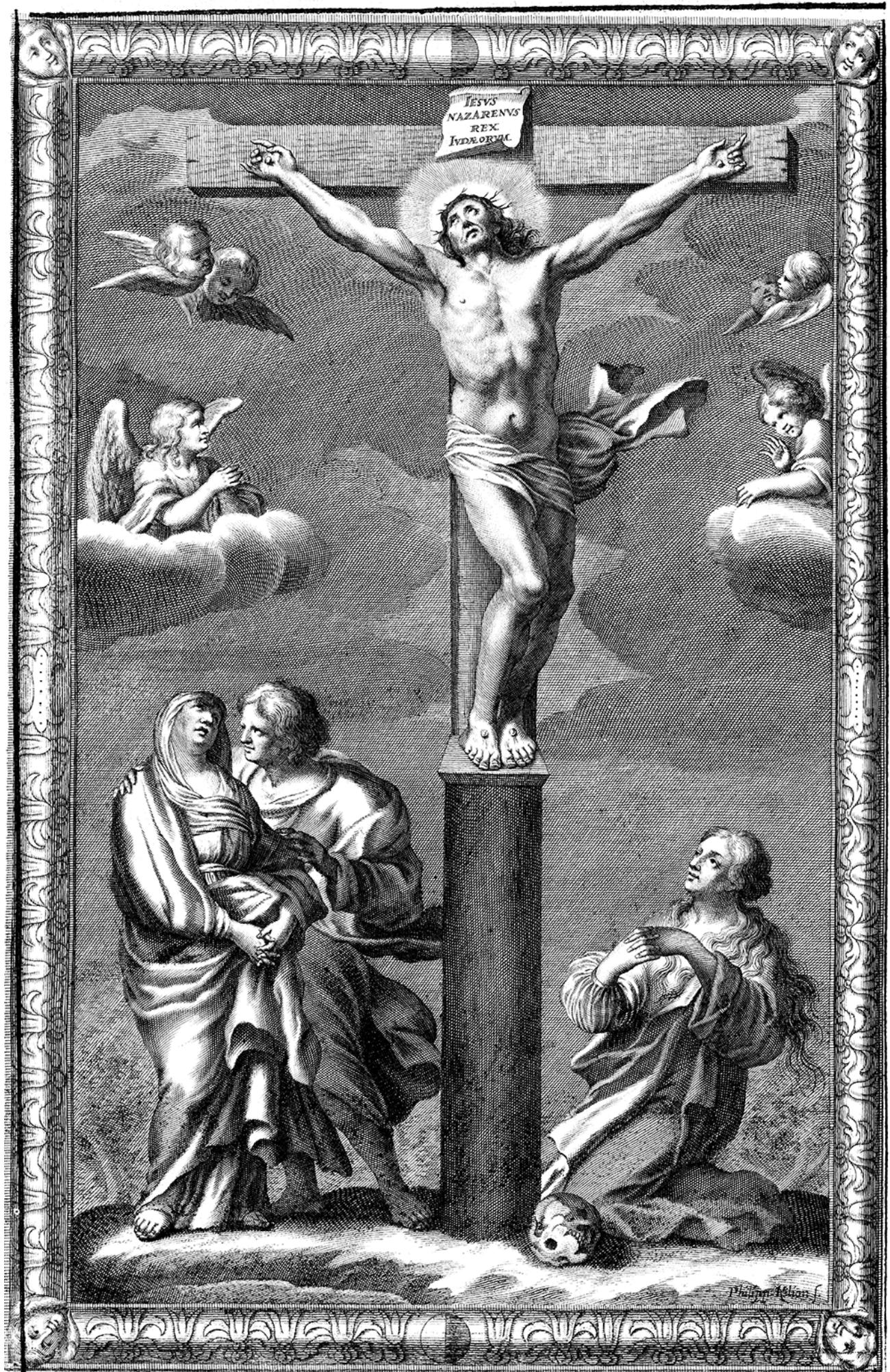

Ad usum Sancti Eugenii Ecclesiae

Sa Sainteté le Pape Pie XI a accordé le 16 mars 1935 une indulgence pléniaire aux conditions ordinaires à tous ceux qui assistent aux trois offices des Ténèbres de la Semaine Sainte, soit qu'ils y chantent soit qu'ils les suivent en méditant sur la Passion de Notre Seigneur.

AUX VIGILES DU VENDREDI SAINT

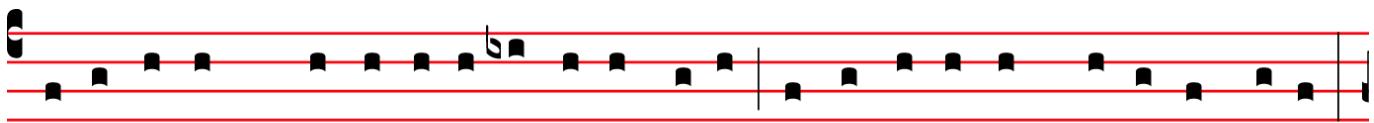
AU PREMIER NOCTURNE.

Première leçon

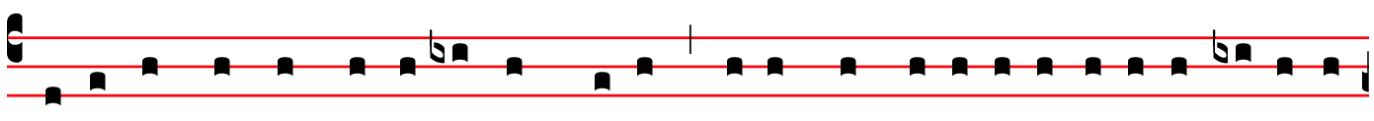
E Lamenta-ti- óne Je-remí- æ Prophé-tæ Heth. Co-gi-tá-vit
Dómi-nus dissi-pá-re mu-rum fí-li- æ Si-on: te-téndit fu-ní-cu-lum su-um,
et non a-vértit manum su-am a perdi-ti- óne: lu-xítque antemu-rá-le,
et mu-rus pá-ri-ter dissi-pá-tus est. Teth. De-fíxæ sunt in terra portæ
e-jus : pérdi-dit, et contrí-vit vectes e-jus : re-gem e-jus et prínci-pes e-jus
in génti-bus : non est lex, et prophé-tæ e-jus non invené-runt vi-si- ónem
a Dómi-no. Jod. Se-dé-runt in terra, conti-cu- é-runt senes fí-li- æ
Si-on : conspersé-runt cí-ne-re cá-pi-ta su-a, accíncti sunt ci-lí-ci- is,

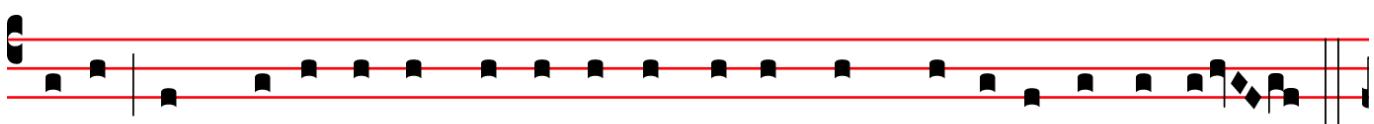
abje-cé-runt in terram cá-pi-ta su- a vírgi-nes Je-rú-sa-lem. Caph.

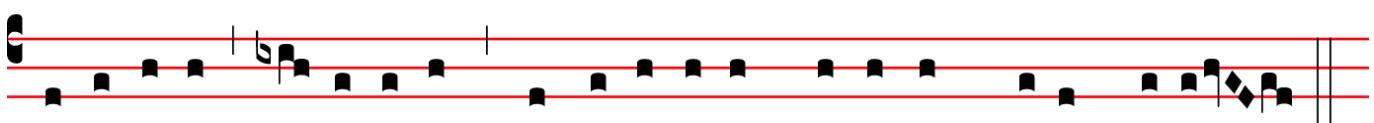
De-fe-cé-runt præ lácrimis ó-cu-li me- i, conturbá-ta sunt víscera me- a :

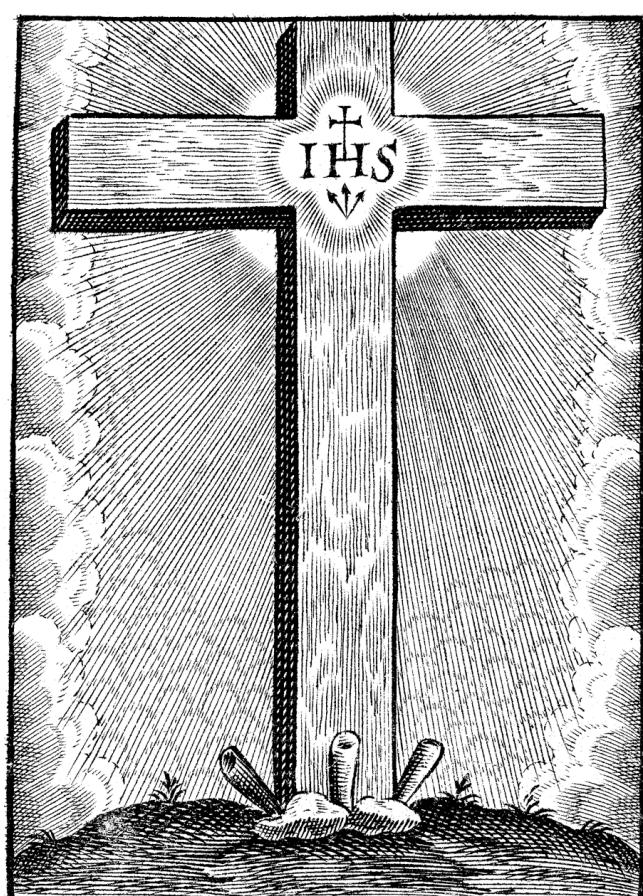
effú-sum est in terra je-cur me- um super contri-ti- óne fí-li- æ pópu-li

me- i, cum de-fí-ce-ret párvu-lus et lactens in pla-té- is óppi-di.

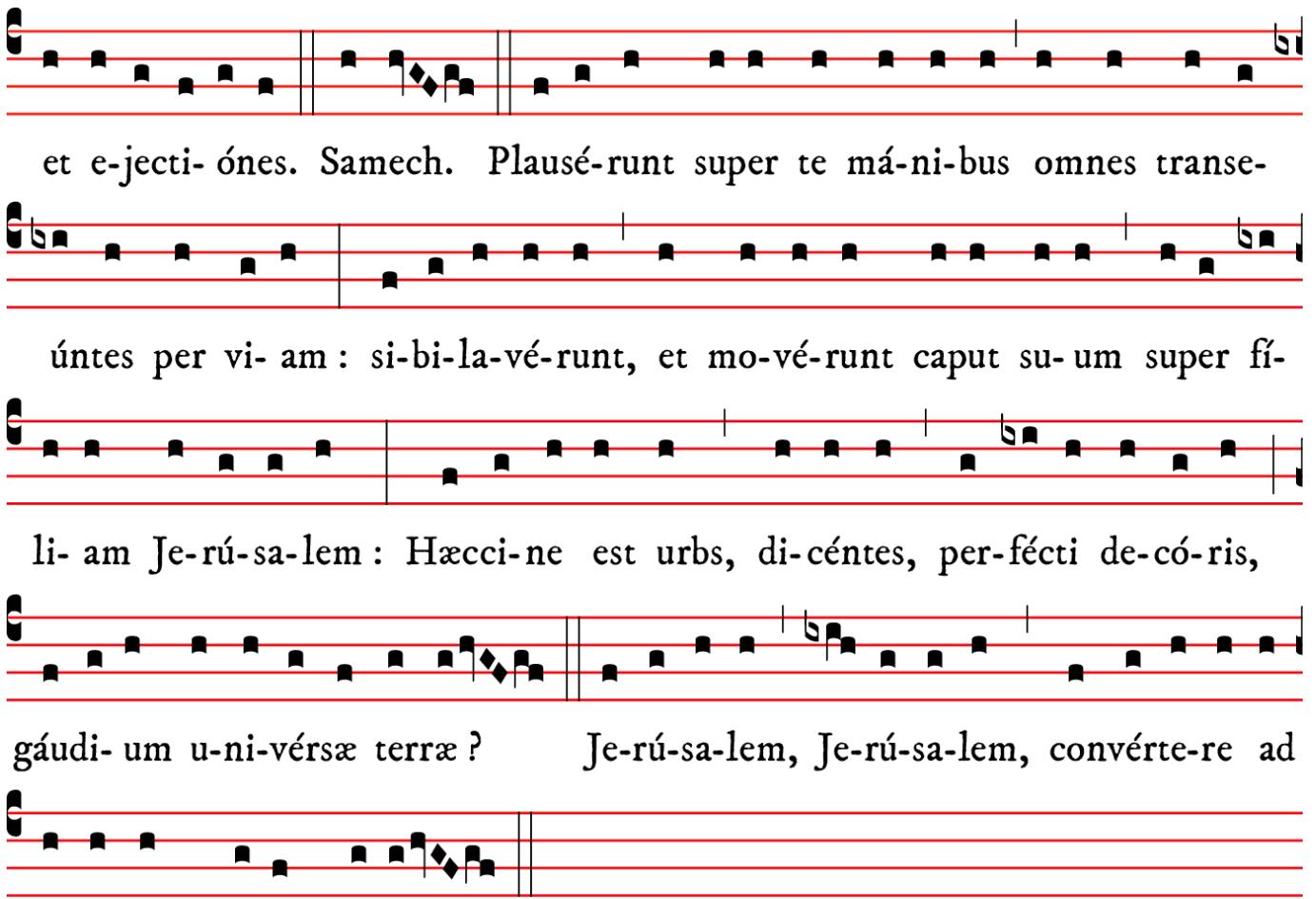
Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, converte-re ad Dómi-num De-um tu-um.

Seconde leçon

Amed. Mátri-bus su- is di-xé-runt : Ubi est trí-ti-cum et vi-
num ? cum de-fí-ce-rent qua-si vulne-rá-ti in pla-té- is ci-vi-tá-tis : cum ex-
ha-lá-rent á-nimas su-as in si-nu matrum su-á-rum. Mem. Cu- i compa-
rábo te ? vel cu- i assimi-lábo te, fí-li- a Je-rú-sa-lem ? cu- i exæquábo te,
et conso-lábor te, virgo fí-li- a Si- on ? Magna est e-nim ve-lut ma-re
contrí-ti- o tu- a : quis me-dé-bi-tur tu- i ? Nun. Prophé-tæ tu- i vi-dé-runt
ti-bi falsa et stulta, nec a-pe-ri- é-bant i-niqui-tá-tem tu-am, ut te ad pœ-
ni-ténti- am pro-vo-cá-rent : vi-dé-runt autem ti-bi assumpti- ónes falsas,

 et e-jecti- ónes. Samech. Plausé-runt super te má-ni-bus omnes transe-
 úntes per vi- am : si-bi-la-vé-runt, et mo-vé-runt caput su- um super fí-
 li- am Je-rú-sa-lem : Hæcci-ne est urbs, di-céntes, per-fécti de-có-ris,
 gáudi- um u-ni-vérsæ terræ ? Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, converte-re ad
 Dómi-num De-um tu- um.

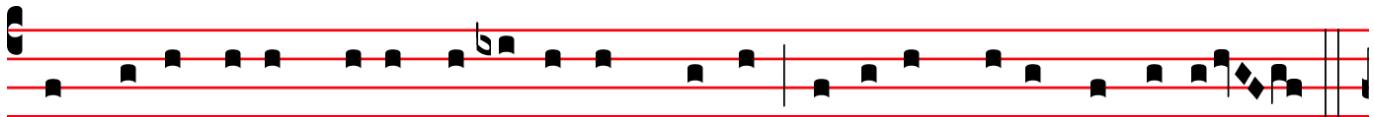

NON SCINDAMVS EAM
Ioan. Cap. 19. V. 24.

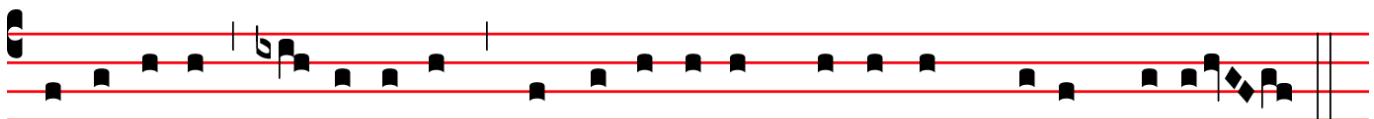
Troisième leçon

-Leph. Ego vir vi-dens pauper-tá-tem me- am in virga in-
digna-ti- ó-nis e-jus. A-leph. Me mi-ná-vit, et addú-xit in ténebras, et
non in lu-cem. A-leph. Tantum in me vertit, et convértit manum su- am
to-ta di- e. Beth. Ve-tústam fe-cit pellem me- am, et carnem me- am,
contrí-vit ossa me- a. Beth. Ædi-fi-cá-vit in gy-ro me- o, et circum-
de-dit me felle et labó-re. Beth. In tenebró-sis collo-cá-vit me, qua-
si mórtu- os sempi-térnos. Ghimel. Circumæ-di-fi-cá-vit advérsum me,
ut non egré-di- ar : aggra-vá-vit cómpe-dem me- um. Ghimel. Sed et, cum
clamá-ve-ro et ro-gá-ve-ro, exclú-sit o-ra-ti- ónem me- am. Ghimel.

Conclú-sit vi- as me- as la-pí-di-bus quadris, sémi-tas me- as subvértit.

Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, converte-re ad Dómi-num De-um tu-um.

AU SECOND NOCTURNE.

Quatrième leçon

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

In Psalmum 63. ad 2. versum.

Protexísti me Deus a convéntu malignántium, a multitúdine operántium iniquitátem. Jam ipsum caput nostrum intueámur. Multi Mártyres tália passi sunt, sed nihil sic elúcet, quómodo caput Mártyrum : ibi mélius intuémur, quod illi expérти sunt. Protéctus est a multitúdine malignántium, protegénte se Deo, protegénte carnem suam ipso Fílio, et hómine, quem gerébat : quia filius hóminis est, et Fílius Dei est. Fílius Dei, propter formam Dei : filius hóminis, propter formam servi, habens in potestáte pónere ánimam suam, et recipere eam. Quid ei potuérunt fácere inimíci? Occidérunt corpus, ánimam non occidérunt. Inténdite. Parum ergo erat, Dóminum hortári Mártyres verbo, nisi firmáret exémplo.

Cinquième leçon

Nostis, qui convéntus erat malignántium Judæórum, et quæ multitudo erat operántium iniquitátem. Quam iniquitátem? Quia voluérunt ocídere Dóminum Jesum Christum. Tanta ópera bona, inquit, osténdi vobis : propter quod horum me vultis occídere? Pértulit omnes infírmos eórum, curávit omnes lánguidos eórum, prædicávit regnum cælórum, non tácuit vítia eórum, ut ipsa pótius eis displicérent, non médicus, a quo sanabántur. His ómnibus curatióibus ejus ingráti, tamquam multa febre phrenétici, insaniéntes in médicum, qui vénerat curáre eos, excogita-vérunt consílium perdéndi eum : tamquam ibi voléntes probáre, utrum vere homo sit, qui mori possit, an áliquid super hómines sit, et mori se non permítta. Verbum ipsórum agnóscimus in Sapiéntia Salomónis : Morte turpíssima ínquiunt, condemnémus eum. Interrogémus eum : erit enim respéctus in sermónibus illíus. Si enim vere Fílius Dei est, líberet eum.

Sixième leçon

Exacuérunt tamquam gládium linguas suas. Non dicant Judæi : Non occídimus Christum. Etenim proptérea eum dedérunt júdici Piláto, ut quasi ipsi a morte ejus videréntur immunes. Nam cum dixisset eis Pilátus : Vos eum occídite : respondérunt : Nobis non licet occídere quemquam. Iniquitátem facínoris sui in júdicem hóminem refúndere volébant : sed numquid Deum júdicem fallébant ? Quod fecit Pilátus, in eo ipso quod fecit, aliquántum párticeps fuit : sed in comparatióne illórum multo ipse innocéntior. Institit enim quantum pótuit, ut illum ex eórum mánibus liberáret : nam proptérea flagellátum prodúxit ad eos. Non persequéndo Dóminum flagellávit, sed eórum furóri satisfácere volens : ut vel sic jam mitéscerent, et desínerent velle occídere, cum flagellátum vidérent. Fecit et hoc. At ubi perseveravérunt, nostis illum lavísse manus, et dixisse, quod ipse non fecisset, mundum se esse a morte illius. Fecit tamen. Sed si reus, quia fecit vel invítus : illi innocéntes, qui coëgérunt, ut fáceret ? Nullo modo. Sed ille dixit in eum senténtiam et jussit eum crucifígi, et quasi ipse occídit : et vos o Judæi occidístis. Unde occidístis ? Gládio linguae : acuístis enim linguas vestras. Et quando percussístis, nisi quando clamástis : Crucifíge, crucifíge ?

AU TROISIEME NOCTURNE.

Septième leçon

De Epistola prima beati Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Hébreux 4, 11 à 5, 10

Festinémus íngredi in illam réquiem : ut ne in idípsum quis íncidat incre-dulitatis exémplum. Vivus est enim sermo Dei, et éfficax et penetrabilior omni gládio ancípiti : et pertíngens usque ad divisióne ánimæ ac spíri-tus : compágum quoque ac medullárum, et discrétor cogitatiónum et in-tentiónum cordis. Et non est ulla creatúra invisíbilis in conspéctu ejus : ómnia autem nuda et apérta sunt óculis ejus, ad quem nobis sermo. Ha-béntes ergo Pontíficem magnum qui penetrávit cælos, Jesum Fílium Dei, teneámus confessiónem. Non enim habémus Pontíficem qui non possit cómpati infirmitátibus nostris : tentátum autem per ómnia pro simi-litúdine absque peccáto.

Huitième leçon

Adeámus ergo cum fidúcia ad thronum grátiæ : ut misericórdiam conse-quámur, et grátiam inveniámus in auxílio opportúno. Omnis namque Póntifex ex homínibus assúmptus pro homínibus constitúitur in iis quæ sunt ad Deum ut ófferat dona et sacrificia pro peccátis : qui condolére possit iis qui ignarant et errant : quóniam et ipse circúmdatus est infir-mitáte. Et proptérea debet quemádmodum pro pópulo ita étiam pro se-metípsso offérre pro peccátis.

Neuvième leçon

Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tamquam Aa-ron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit ut Póntifex fieret : sed qui locútus est ad eum : Fílius meus es tu, ego hódie génu te. Quemád-modum et in álio loco dicit : Tu es sacérdos in ætérnum, secúndum ór-dinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicatiónesque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido, et lácrimis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam : et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi, causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

